

नाहमिति नवदयज्ञाध्ययनैरित्यनेनोक्तएवार्थः पुनरुच्यते विश्वरूपदर्शनस्यातिदौर्लभ्यसूचनाय स्पष्टार्थश्च श्लोकः ॥ ५३ ॥ कथं तर्हि द्रष्टुं शक्यस्त्वमत आह भक्तयेति भक्त्या आराधनेन अनन्यया अव्यभिचरि
तया अखंडयेत्यर्थः अहं एवं विधो ज्ञातुं शक्यः त्वंपदार्थशोधकशास्त्रतः द्रष्टुं शक्यो ध्यानतः तत्त्वेन याथात्म्येन प्रवेष्टुं शक्यस्तत्त्वमसि वाक्यार्थजज्ञानतः हे परं अज्ञानशत्रुं तापयतीति परंतप ॥ ५४ ॥ शास्त्रस
र्वस्वं संगृह्णाति मत्कर्मकृदिति मदर्थमेव कर्माणि करोतीति मत्कर्मकृत् अहमेव परमो निष्कलः प्राप्यो यस्येति समत्परमः एतेन कृत्स्नः कर्मयोगो ध्यानयोगश्च त्वंपदार्थशोधक उक्तः मम भक्त आराधनकृदिति उपास
नाकांठार्थसंग्रहः संगवर्जित इत्यनेन एकांते भगवत् ध्याननिष्ठ इत्युक्तं निर्वैर इति विश्वं भगवदात्मना पश्येदित्युक्तं अन्यथा भेदबुद्धिमतो निर्वैरत्वासंभवात् एवं भूतो यः समां तत्पदलक्ष्यार्थं भूतमखंडानंदैकधनं एति
प्राप्नोति प्रत्यगभेदेन हे पांडव विशुद्धवंशज त्वमेवैतज्ज्ञातुं शक्नोषीति भावः ॥ ५५ ॥ इति श्री भगवत्पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तममारभ्यैतावता

नाहं वेदैर्न तपसानदानेन न चैज्यया ॥ शक्य एवं विधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥ ५३ ॥ भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवं विधोर्जुन ॥ ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंत
प ॥ ५४ ॥ मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः ॥ निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समा मेति पांडव ॥ ५५ ॥ इति श्री महाभारते भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासू० विश्व
रूपदर्शनं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ पर्वणितु पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ अर्जुन उवाच एवं स तत युक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ॥ ये चा
प्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगविस्तमाः ॥ १ ॥ श्री भगवानुवाच मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ॥ श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥

यं येन तत्पदवाच्यार्थो निरूपितः इदानीं तत्पदार्थशोधनमुपासनाकांठं समापयिष्येति हार्थतः प्राधान्येन तत्पदलक्ष्यमर्थतद्विदालक्षणानि च प्रदर्श्यते शब्दतस्तुलौकिकबुद्ध्यनुसारेण तत्पदवाच्यस्यैवोपासनादि
कंप्रपंच्यते तत्र पूर्वाध्यायाते मत्कर्मकृन्मत्परम इत्यादिनास्वभजममुक्तं तत्र मच्छब्दार्थः किं स गुणमुत निर्गुणं ब्रह्म उभयत्राप्यस्मच्छब्दस्य पूर्वप्रयोगदर्शनात्संदिहानः पृच्छति एवमिति एवमित्यव्यवहितं मत्कर्म
कृदित्यादिना उक्तं प्रकारं परामृशति अनेन प्रकारेण ये स तत युक्ताः नित्यं समाहितचित्ताः भक्ताः स गुणवेदिनस्त्वां पर्युपासते ये चाप्यक्षरमस्थूलादिलक्षणमव्यक्तं बुद्ध्यगोचरमुपासते तेषां मध्ये योगविस्तमाः के क
तरे इत्यर्थः ॥ १ ॥ निर्गुणस्य दुष्प्रापत्वोक्त्यैव श्रेष्ठत्वं सूचयन् स गुणप्राशस्त्यं च शब्दतो दर्शयन् श्री भगवानुवाच मयीति मयि स गुणे ब्रह्मणि मन आवेश्य प्रवेश्य ये नित्ययुक्ताः स दो युक्ता मां परमेश्वरमुपासते चित्तयंति
श्रद्धया आस्तिक्यबुद्ध्यपरया सात्विक्या अवश्यं परमात्माय माराधितोऽस्मांस्तारयिष्यतीत्येवं निश्चयरूपया श्रद्धया उपेतास्ते मे मम ज्ञानीत्वात्मेव मे मतमिति ज्ञानिनो मात्मत्वेनैव पश्यतो मूर्खेष्वपि कारुण्यात्पक्षपात
वतः सर्वज्ञस्य युक्ततमा मताः ॥ २ ॥